

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124437097
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:6124437097.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudcom JUDr. Karolom Krochtom, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX C. D., v konaní o zaplatenie 1.369,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 400,06 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 400,06 eur od 12.11.2024 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou uplatnenou pôvodne v upomínacom konaní a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 14.3.2025 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.369,33 eur, zmluvného úroku vo výške 139,63 eur, úroku z omeškania ku dňu zosplatenia úveru vo výške 1,69 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.369,33 eur od 18.10.2024 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 30,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 3.6.2021 uzatvoril so žalovanou na diaľku úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.100,- eur. Zmluva bola uzatvorená elektronicky prostredníctvom Internet Banking. Žalovaná sa poskytnutý úver a úroky zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola povinná zaplatiť do 15.5.2026. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, čím porušila svoje zmluvné povinnosti. Žalobca preto na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 17.10.2024 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia opakovaným upozornením zo dňa 14.8.2024, v ktorom žalobca upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, vyhlási predčasnú splatnosť úveru a požiada žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy. Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, pričom k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 15.7.2024. Žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 3.100,- eur do dňa zosplatenia uhradila na istinu sumu 1.730,67 eur, na základe čoho dlžná suma istiny ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 1.369,33 eur. Po zosplatení žalovaná neuhradila žiadnu splátku. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru vo výške 1,69 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny odo dňa

nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia a zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 139,93 eur, vypočítaný ako rozdiel celkovej čiastky úveru podľa zmluvy 4.092,20 eur, poskytnutej istine 3.100,- eur, poplatku za poskytnutie úveru 155,- eur a úroku zaplateného žalovanou vo výške 697,27 eur (4.092,20 eur - 3.100,- eur - 155,- eur - 697,27 eur = 139,93 eur). V súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvný úrok žalobca poukázal na početnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom k možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení bližšie poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16. júna 2020 a sp. zn. 3Cdo/113/2019 z 29. júna 2020. Z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou splátok úveru si žalobca v súlade s čl. 1 bod 1.2 zmluvy uplatňuje aj zmluvnú pokutu spolu vo výške 30,- eur za porušenie povinnosti žalovanej uhrádzať splátky úveru včas a riadne, a to zmluvnú pokutu za omeškanie splátky vo výške 15,- eur a zmluvnú pokutu za omeškanie splátky po upozornení vo výške 15,- eur (§ 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

3. Žalobca tiež v žalobe uviedol, že pred poskytnutím úveru si s odbornou starostlivosťou preveril schopnosť žalovanej splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Informácie o rodinnom stave žalovanej, o jej zamestnaní a výdavkoch získal žalobca zo žiadosti o poskytnutie úveru, pričom na určenie dostatočnej sumy na bežné životné náklady slúži hodnota životného minima, ktorej výška bola ku dňu uzatvorenia zmluvy určená Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, z ktorého žalobca vychádzal. Žalobca tiež realizoval dopyt do SRBI/NRKI a na základe Kreditného reportu preveril záväzky žalovanej, ktorá existujúce úvery splácala riadne a bez omeškania. V danom prípade bola výška úveru určená vopred bez aktívnej účasti žalovanej, a to na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa o platobných operáciách získaných z interných zdrojov veriteľa, keďže žalobca viedol pre žalovanú dlhodobu (viac ako 6 mesiacov) osobný účet od 6/2016. Žalobca preto nebol povinný overovať príjem spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni (§ 7 ods. 43 zákona č. 129/2010 Z. z.). Na základe posúdenia kreditných obrátov na účte žalovanej, ktoré predstavovali reálne platby v prospech účtu žalovanej a debetných obrátov žalovanej za obdobie predchádzajúce poskytnutiu úveru, bol žalobca schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovanej.

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 4Up/2098/2024 zo dňa 16.12.2024, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Okresný súd Banská Bystrica po tom, ako žalobca navrhol pokračovať v konaní, v súlade s ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, postúpil vec tunajšiemu súdu ako miestne príslušnému.

5. Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu, poučenia o procesných právach a povinnostiach spolu s výzvou na vyjadrenie do vlastných rúk ani po vykonanom šetrení, preto súd postupoval v zmysle ust. § 116 ods. 2 CSP a žalobu doručoval žalovanej na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 15.5.2025 s tým, že písomnosť sa po 15 dňoch od oznámenia považuje za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 5.8.2025. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 9.7.2025 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania, a zároveň vyjadril súhlas s rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti. V prípade žalovanej, ktorá si predvolanie na pojednávanie neprevzala v odbernej lehote bola uplatnená fikcia doručenia v zmysle § 111 ods. 3 CSP. Súd tak vec prejednal v neprítomnosti sporových strán.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej príloh, ako aj ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav.

8. Medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 3.6.2021 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000810839 - Pôžička (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.100,- eur. Žalovaná sa poskytnutý úver zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 65,62 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15.6.2021. Výška úrokovej sadzby bola 9,9 % ročne. Súčasťou zmluvy bol aj poplatok za poskytnutie úveru v sume 155 eur jednorazovo s termínom splatnosti v deň čerpania úveru, najneskôr do 3.7.2021, a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 3,25 eur mesačne, pri počte úhrad 60. Celková čiastka, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť bola 4.092,20 eur, výška RPMN bola 13,90 % (táto bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorazovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú

po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajúc z parametrov uvedených v zmluve, t. j. výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru), priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola 13,01 %, odplata bola dohodnutá vo výške 16,60 %, úrok z omeškania 5 % ročne, poplatok za vklad hotovosti na úverový účet 4,- eur, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 0,5 % z predčasne splatenej čiastky (ak je zostatková splatnosť 1 rok a menej), inak 1 % z predčasne splatenej čiastky úveru, resp. bez poplatku, ak suma predčasných splátok (vrátane aktuálnej) nepresiahne za predchádzajúcich 12 mesiacov 10.000,- eur, poplatok za žiadosť o zmenu podmienok úveru 40,- eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky 15,- eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky po upozornení 15,- eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru 30,- eur a poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť 25,- eur.

9. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje povinnosti, preto žalobca opakovaným upozornením zo dňa 14.8.2024 žiadal žalovanú o zaplatenie sumy 95,88 eur do 8.9.2024, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5,05 eur, zmluvného úroku vo výške 10,57 eur, úroku z omeškania vo výške 0,26 eur a zmluvnej pokuty a poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov vo výške 30,- eur. Súčasne žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenom termíne. Následne výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.10.2024 rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a žiadal o úhradu celého dľhu vo výške 1.477,39 eur, pozostávajúceho z istiny vo výške 1,369,33 eur, zmluvného úroku vo výške 46,34 eur, úroku z omeškania vo výške 1,72 eur a zmluvnej pokuty a poplatkov v zmysle sadzobníka vo výške 60,- eur. Z predložených fotokópií predmetných zásielok, ktoré sa žalobcovi vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote vyplýva, že boli doručované žalovanej na adresu jej trvalého pobytu a uložené na pošte. Opakované upozornenie bolo uložené na pošte dňa 20.8.2024 a výzva na predčasné splatenie úveru dňa 24.10.2024. Na základe uvedeného teda možno usudzovať, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej.

10. Podľa priloženého prehľadu splácania do predčasného splatenia je zrejmé, že žalovaná splátkami celkovo uhradila sumu 2.544,94 eur do 18.6.2024. Po predčasnom zosplatnení žalovaná neuhradila žiadnu splátku. Podľa stavu omeškaných splátok úveru ku dňu zosplatnenia (17.10.2024), ich suma predstavovala celkovo 262,48 eur. Podľa prepočtu zmluvných úrokov predstavoval dlžný úrok ku dňu 17.10.2024 sumu 45,96 eur. Podľa prepočtu úrokov z omeškania predstavoval dlžný úrok ku dňu 17.10.2024 sumu 1,69 eur. Podľa výpočtu zmluvného úroku do konečnej splatnosti, tento predstavuje sumu 139,93 eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. e) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

25. Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákona, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

31. Žalobcom predloženú zmluvu súd posúdil v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že táto úverová zmluva spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú vymedzené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnú zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľka, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto predmetný právny vzťah súd posúdil i podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľka a žalobca mal postavenie dodávateľa, keďže pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, má uvedená zmluva spotrebiteľský charakter. V posudzovanom prípade ide zároveň o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol.

32. Keďže súd zmluvu uzatvorenú so žalovanou posúdil ako spotrebiteľskú zmluvou, priorityne posudzoval premlčanie uplatnenej pohľadávky, sledujúc splnenie predpokladov podľa § 54a Občianskeho zákonníka. V posudzovanom prípade došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti, ktorej zákonné podmienky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka súd považuje za splnené, pre neuhradenie splátky splatnej dňa 15.7.2024. Žaloba bola podaná dňa 21.11.2024, teda pred uplynutím premlčacej doby, nárok bol uplatnený včas a pohľadávka nie je premlčaná ani čiastočne.

33. Súd ďalej skúmal spotrebiteľskú zmluvu aj s ohľadom na to, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.100,- eur, pričom žalovaná bola zároveň povinná zaplatiť v deň čerpania úveru, najneskôr do 3.7.2021, aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 155,- eur. Ak bola na účet žalovanej pripísaná suma úveru a vzápätí z nej žalobca zinkasoval sumu poplatku 155,- eur, možno konštatovať, že žalovaná reálne nedisponovala istinou úveru 3.100,- eur, ale sumou 2.945,- eur. Za tejto situácie považuje súd za preukázané, že ak v zmluve bola výška poskytnutého úveru uvedená v sume 3.100,- eur, nebola uvedená správne. Keďže zmluva o úvere (pôžičke) je reálnym kontraktom, viažucim sa na odovzdanie požičanej sumy, v prejednávacom prípade nastal rozpor medzi zmluvným dojednaním o úvere vo výške 3.100,- eur a skutočne poskytnutou sumou úveru vo výške 2.945,- eur, po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 155,- eur.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti v rozsudku sp. zn. 9Cdo 287/2021 zo dňa 30.6.2022 uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2022, na ktorý súd poukazuje, uviedol, že celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

35. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru možno tiež usudzovať, že nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN. Dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy.

36. K takémuto postupu žalobcu, ktorý okamžite odrátal poplatok za poskytnutie úveru z dohodnutej istiny úveru Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 8CoCsp/5/2023 zo dňa 15.2.2024 uviedol, že správnosť postupu žalobcu v obdobných veciach bola podrobená prieskumu zo strany Súdneho dvora Európskej únie a poukázal na rozsudok vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. z 26. apríla 2016, v ktorom sa Súdny dvor Európskej Únie okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice, odpovedal, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t. j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru.

37. V prípade, že údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch).

38. V súdnej veci je z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné považovať predmetný spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom potrebné vychádzať z toho, že žalovaná by mala žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Žalobcovi prislúcha z predmetného zmluvného vzťahu so žalovanou nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru vo výške 2.945,- eur po odrátaní poplatku vo výške 155,- eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná na úhradu dlhu zaplatil žalobcovi celkovo 2.544,94 eur, nesplatená časť istiny úveru predstavuje sumu 400,06 eur, čo zodpovedá hmotnoprávnemu nároku žalobcu a dôvodnosti podanej žaloby. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 400,06 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

40. Takéto zmluvné ustanovenie možno tiež považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a uplatňovanie nárokov z nej za rozporné s dobrými mravmi, pretože takáto podmienka nebola individuálne dohodnutá a súčasne jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor žalovanej ako spotrebiteľky. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 155,- eur pri poskytnutom úvere 3.100,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Predmetný poplatok je výlučne v prospech dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného nároku na poplatok za poskytnutie úveru je tak možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Rovnako za neprijateľnú zmluvnú podmienku súd považuje žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu spolu vo výške 30,- eur, za omeškanie splátky vo výške 15,- eur a za omeškanie splátky po upozornení vo výške 15,- eur. V posudzovanom prípade je nesporné, že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač zmluvy bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia. Vzhľadom na charakter dojednania a jeho začlenenia v texte právneho úkonu, nie sú pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania účastníkov. O individuálnom dojednaní nemožno hovoriť v prípade, keď zákazník musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, minimálne ich nemôžu vylúčiť. V danom prípade nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Žalobca

ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých formulárových zmluvách. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 OZ). Žalovaná mohla len zmluvu ako celok prijať alebo odmietnuť, nevynímajúc tú skutočnosť, že Všeobecné obchodné podmienky tvorí spolu 45 strán, preto je dôvodné mať pochybnosť, či bola žalovaná ako spotrebiteľka pri uzatváraní zmluvy s nimi reálne aj oboznámená. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť.

42. Už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo už samo o sebe spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad omeškania splátky, resp. omeškania splátky po upozornení, výšku omeškanej splátky vôbec nezohľadňuje. Zmluvná pokuta, tak ako bola dojednaná, teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške prevyšujúcej samotnú výšku omeškanej splátky. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške. V danom prípade ide teda o neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

43. Súd preto zamietol žalobu aj v časti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 30,- eur.

44. Na posilnenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd na dôvažok vo vzťahu k povinnosti žalobcu skúmať bonitu spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje znenie ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ uvádza, že po posúdení splnenia všetkých povinností žalobcu, ktoré sú na neho kladené, dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, či žalobca pred uzatvorením zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že pred uzatvorením zmluvy o úvere boli zisťované a dostatočným spôsobom vyhodnotené výdavky žalovanej.

45. Žalobca síce mal pri overovaní bonity nejaké údaje o majetkových pomeroch žalovanej, teda zadovážil o žalovanej isté množstvo informácií, tieto však nedostatočne vyhodnotil. Pri posúdení úverovej schopnosti klienta vychádzal z údajov poskytnutých mu žalovanou v žiadosti o úver a tiež z dopytu do úverového registra SRBI/NRKI, výsledkom ktorého bol žalobcom predložený dokument Kreditný report (č.l. 43) alebo z prehľadu obrátov na bežnom účte žalovanej. Toto konanie žalobcu však nemožno označiť ako posúdenie s odbornou starostlivosťou, nakoľko už zo samotnej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplýva, že žalovaná síce uviedla, že je zamestnaná, avšak v žiadosti absentuje akýkoľvek údaj o zamestnávateľovi, druhu pracovného pomeru, či výška príjmu žalovanej, pričom tieto údaje, ako z obsahu spisu vyplýva, neboli žiadnym spôsobom zo strany žalobcu overené. Na základe získaných informácií nemohol žalobca mať vytvorený obraz o platobnej schopnosti žalovanej, nakoľko nemal preukázaný jej príjem hodnovernými dokladmi. Aj napriek uvedenému žalobca poskytol žalovanej úver. Postup žalobcu je potrebné hodnotiť ako formálny, pričom tento nezodpovedal požiadavke odbornej starostlivosti. Rovnako nebolo preukázané, ako žalobca zisťoval ďalšie výdavky žalovanej, prípadne overil výdavky uvádzané žalovanou v žiadosti spolu ako celkové mesačné výdavky domácnosti vo výške 370,- eur, pozostávajúce z výdavkov na stravovanie vo výške 200,- eur, bývanie vo výške 100,- eur, doprava a telekomunikácie vo výške 70,- eur. V kolonke ostatné výdavky je uvedená suma 0,- eur.

46. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba pritom chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi

o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nielen tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (pozri Rozsudok NS ČR z 25.7.2018, sp. zn. 33Cdo 2178/2018).

47. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie jeho schopnosti splácať dlh zo zmluvy.

48. Je povinnosťou veriteľa informácie získané, či už v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz, vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Podľa názoru súdu konanie žalobcu pri posudzovaní bonity žalovaného bolo bez náležitej odbornej starostlivosti, pričom nezohľadňovalo individuálne pomery žalovaného a jeho výdavky, ktoré žalobca vôbec neskúmal. Aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať. Uvedené platí o to viac v prípade, keď dlžník v žiadosti o poskytnutie úveru uvedie, tak ako v tomto prípade, ďalšie výdavky vo výške 0,- eur, za súčasne kreditným reportom zistenej úverovej zaťaženia žalovanej štyrmi spotrebiteľskými úvermi so sumou zostávajúcich splátok 6.895,- eur. Čo sa týka skúmania príjmov žalovanej, žalobca nepredložil žiadne výpisy z účtov, z ktorých by vyplýval príjem žalovanej a ktorý žalobca vyhodnocoval. Žalobca nepredložil žiadnu lustráciu zo Sociálnej poisťovne, kde by si overoval príjem žalovanej a trvanie jej pracovného pomeru.

49. Žalobca poukázal na ust. 7 ods. 43 ZoSÚ tvrdiac, že nebol povinný overovať príjem spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to z dôvodu, že disponoval historickými údajmi o finančnej situácii spotrebiteľa a platobnými operáciami z interných zdrojov, keďže viac ako 6 mesiacov viedol účet žalovanej. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že z predložených výpisov z účtu žalovanej za obdobie 27.2.2021 až 31.5.2021 vyplývajú jediné kreditné operácie v prospech účtu žalovanej, a to od platiteľa E. B., teda zrejme manžela žalovanej, aj to nepravidelné a v rôznych sumách. Na základe predložených výpisov z účtu žalovanej teda nemožno usudzovať, že by išlo o príjem žalovanej. Zároveň žalobca nepreukázal, či pre účely posúdenia bežných výdavkov analyzoval z bežného účtu žalovanej aj jej výdavky, na základe ktorých by si vytvoril reálny obraz o jej výdavkoch na živobytie, domácnosť, dopravu a iné životné náklady žalovanej.

50. Vychádzajúc len z týchto žalobcom uvedených údajov, si žalobca nemohol vytvoriť dostatočný prehľad o finančnej situácii žalovanej. Použitie týchto údajov bez overovania samotnej existencie pravidelného príjmu žalovanej a jej výdavkov sa skôr javí ako účelové, s cieľom vytvoriť zdanie väčšej schopnosti žalovanej splácať poskytnutý úver. Konanie žalobcu nemožno považovať za splnenie požiadavky skúmania bonity s odbornou starostlivosťou. Nedostatočné skúmanie bonity spotrebiteľa a nesplnenie povinnosti vyplývajúcej žalobcovi z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je preto ďalším dôvodom bezúročnosti a bezplatkovosti poskytnutého úveru.

51. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 400,06 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

52. Keďže sa žalovaná dostala s platením svojich peňažných záväzkov do omeškania, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v žalobcom uplatnenej výške, neprevyšujúcej

zákonný úrok z omeškania, a to 5 % ročne zo sumy 400,06 eur od 12.11.2024 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t. j. od 18.10.2024 zamietol. V danom prípade bola výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.10.2024 adresovaná žalovanej, ktorou žalobca zároveň oznámil zosplatnenie úveru k uvedenému dňu, uložená na pošte dňa 24.10.2024. Od tohto dátumu plynula žalovanej odborná lehota 18 dní na prevzatie zásielky, ktorá uplynula dňa 11.11.2024. Žalovaná si zásielku neprevzala ani v odbernej lehote, preto sa odo dňa nasledujúceho po jej uplynutí, t. j. odo dňa 12.11.2024 preukázateľne dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok zo omeškania zo sumy 400,06 eur od 12.11.2024 a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom úroku z omeškania zamietol.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v tomto prípade nevzhliadol žiadny dôvod osobitného zreteľa odôvodňujúci postup podľa § 257 CSP, rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie 1.369,33 eur s príslušenstvom. V konaní bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 400,06 eur vrátane príslušenstva, v ktorej bolo žalobe vyhovené. Žalobcov úspech v konaní predstavuje 29,22 %, úspech žalovanej predstavuje 70,78 %. Čistý úspech žalovanej tak predstavuje 41,56 %, preto by jej v uvedenom rozsahu vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal. Súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom podľa § 262 CSP najskôr o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).